

Omišani spasili Dubrovnik u kojem je 1991. ostalo desetak branitelja

Datum: 01 Listopad 2011
Čitanja: 3561

Otome nitko ne želi govoriti, ali vrijeme je da se već jednom kaže istina, a prava je istina da je **Dubrovnik** u listopadu **1991.** godine bio osvojen od neprijateljske vojske. **Grad** je bio prepušten na milost i nemilost napadačima, a svi koji su iz njega mogli pobjeći, pobjegli su. Ostalo je tek deset, najviše petnaest branitelja na **Srđu** - bez dlake na jeziku kaže nam **Mate Lelas**, pripadnik Omiške bojne. On se jučer, zajedno s četrdesetak bivših suboraca, brodom uputio prema Dubrovniku kako bi, skupa s negdašnjim borcima Druge samostalne satnije Četvrte gardijske brigade, obilježili 20 godina od velike pobjede u borbi za hrvatski jug ...

DUBROVNIK 1991. - DRAMA U GRADU

Omišani spasili Dubrovnik u kojem je ostalo desetak branitelja

Piše: Vinko Vuković / Slobodna Dalmacija

Izvor: Slobodna Dalmacija

Na dramatično stanje u Dubrovniku čelnike dalmatinskih gradova upozorio je tadašnji dopredsjednik Vlade Mate Granić koji je na hitno sazvanom sastanku od ondašnjih predsjednika skupština općina zatražio da se izjasne u kojoj su mjeri u roku od 24 sata u stanju mobilizirati vojnike i poslati ih na prvu crtu bojišnice.

I svi su, izuzevši jednoga, dr. Graniću dali negativan odgovor, ljudstvo im nije bilo spremno.

Taj jedan bio je **Ivica Franić**, prvi čovjek **Omiša** koji je posebnom izaslaniku predsjednika **Franje Tuđmana** obećao da će još do kraja dana **Omiška bojna** biti spremna na polazak.

Potojao je "tek" jedan problem. "*Nemamo oružje*", kazao je **Franić**.

- "*Mobiliziraj, dobit ćete sve što vam treba*", uzvratio je **Granić**.

Bilo je to **21. listopada**, u 9.30 sati. U jedan sat poslije ponoći Omišani su pod punom ratnom spremom krenuli prema **Kleku**... A već u 17 sati, 25. listopada, njihov zapovjednik **Nenad Tomić** šalje brzojav u Zagreb kako je Dubrovnik obranjen.

- Kad se svega toga prisjetim, jedino što osjećam jest ponos - ističe pukovnik **Nediljko Grubišić**, tadašnji zapovjednik Druge samostalne satnije Četvrte

gardijske brigade koja je u tom pohodu izgubila jednog vojnika, **Mladena Čavara**. Omišani su tada ostali bez jednog od ponajboljih ratnika, **Nevena Pavića**, legendarnoga **Zvirka**.

S ušća Cetine su u petak prema Dubrovniku krenuli i dogradonačelnik Omiša **Mijo Mimica** te župnik **don Ljubo Bodrožić** koji je prije dvadeset godina učinio nešto što se se rijetko čini: uoči polaska na bojišnicu ("niti smo znali gdje idemo, niti smo znali što nas čeka", prisjeća se **Lelas**) kolektivno je ispovjedio omiške bojovnike.